

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201502
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201502.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ing. JUDr. Miroslava Gavalcu PhD. a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: UNOLES, s.r.o., so sídlom Zlatovská 2211, Trenčín, právne zastúpeného AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, za účasti: Pozemkové spoločenstvo poľnohospodárskych a lesných pozemkov urbárikov obce Slaská, právne zastúpeného AK ABELOVSKÝ - PETRUŇO, so sídlom Tehelná 189, Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2404/2011-430 zo dňa 11.7.2011, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/168/2011-57 zo dňa 15.11.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/168/2011-57 zo dňa 15.11.2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi ani účastníkovi konania Pozemkové spoločenstvo poľnohospodárskych a lesných pozemkov urbárikov obce Slaská náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal prekúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2404/2011-430 zo dňa 11.7.2011 o potvrdení prvostupňového rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Banskej Bystrici č. 201000351-2 zo dňa 10.3.2011 o vyhovení námietke účastníka konania Pozemkového spoločenstva poľnohospodárskych a lesných pozemkov urbárikov obce Slaská (ďalej len „PS“) a vyčlenení parcely nového stavu č. 2398 ako spoločného zariadenia a opatrenia do vlastníctva obce, v konaní podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úpravách, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k právnomu záveru totožnému so závermi správnych orgánov a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

Krajský súd uviedol, že nebolo sporné, že parcela RNS č. 2398 s vybudovanou cestou tvorí prístupovú komunikáciu k parcele RNS č. 2401/1 s výmerou 332 m² (druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie) a k parcele RNS č. 2401/2 s výmerou 66 m² (druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie - pozemok, na ktorom sa nachádza poľovnícka chatka súpisné č. 20), ktoré sú v spoluvlastníctve fyzických osôb evidovaných na LV č. XX, k.ú. X.. Krajský súd nedal za pravdu žalobcovi v tom, že pozemky, ku ktorým umožňuje prístup cesta na parcele RNS č. 2398, sú len vo výlučnom vlastníctve žalobcu, nakoľko prístupová cesta zabezpečuje prístup k príľahlým pozemkom, pod ktorými je treba rozumieť aj vzdialenejšie pozemky a právo prechodu je potrebné zabezpečiť tak, aby vlastník stavby, či pozemku mal prístup k svojim nehnuteľnostiam. Podľa názoru súdu schválené ZUNP upravili spoločné zariadenia a opatrenia, ktoré slúžia obyvateľom obce riešeného územia a vlastníkom pozemkov v obvode pozemkových úprav tak, že pozemky, na ktorých sa nachádzajú spoločné zariadenia a opatrenia, sú vo vlastníctve obce.

Námietku žalobcu o porušení jeho procesných práv v správnom konaní krajský súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko z obsahu administratívneho spisu bolo nesporné, že procesné práva žalobcu ako účastníka konania v správnom konaní neboli porušené. Návrh ZUNP bol prerokovaný so združením účastníkov pozemkových úprav už dňa 26.8.2008 a následne boli tieto zverejnené dňa 22.9.2008 - 7.10.2008 na úradnej tabuli v obci Slaská. Ostatní známi vlastníci boli oboznámení listom zo dňa 16.9.2008. V tomto prípade došlo k naplneniu podmienky zakotvenej v ust. § 11 ods. 23 zákona č. 330/1991 Zb., keď ZUNP sú platné, ak s nimi súhlasia účastníci, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené alebo nariadené pozemkové úpravy a keď za súhlas sa považuje aj to, ak vlastník nepodá námietku, resp. námietka nebola opodstatnená. Krajský súd poukázal na to, že na konanie príslušný Obvodný pozemkový úrad Žiar nad Hronom (ďalej len „úrad“) protokolom o vyhodnotení stanovísk účastníkov konania k návrhu ZUNP projektu pozemkových úprav v k.ú. X. vyhlásil ZUNP zverejnené na úradnej tabuli úradu. Následne po vypracovaní projektu pozemkových úprav úrad v zmysle ust. § 13 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. doručil tento združeniu účastníkov dňa 31.5.2010 a opätovne ho zverejnil v obci Slaská v dňoch 1.6.2010 - 1.7.2010 a každému známemu účastníkovi konania doručil výpis z rozdeľovacieho plánu, proti ktorému mohli byť podané námietky.

V súvislosti s námietkou žalobcu o nerešpektovaní lehôt pre rozhodnutie podľa § 49 zákona o správnom konaní (ďalej len „SP“) dal krajský súd žalobcovi za pravdu v tom, že napadnuté rozhodnutie mu bolo doručené po uplynutí 60-dňovej lehoty, no zároveň zdôraznil, že zákon s nedodrzaním tejto lehoty nespája žiadne právne dôsledky.

Krajský súd preto konštatoval, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vecne a právne správne a správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie žiadajúc jeho zmenu a zrušenie rozhodnutia žalovaného.

Rozsudku krajského súdu vytýkal nedostatočné odôvodnenie a skutočnosť, že sa nevysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, len opísal názory a vyjadrenia účastníkov konania.

Žalovanému zase vytýkal, že neurobil a v rozpore so zákonom č. 330/1991 Zb. neskúmal naplnenie potreby verejného záujmu pri vyhovení námietke. Tvrdil, že spoločné zariadenie a opatrenie - v tomto

pripade cesta na parcele nového stavu č. 2398 - má slúžiť na zabezpečenie sprístupnenia pozemkov a stavieb, ku ktorým táto vedie. Podľa katastrálnej mapy však vedie cesta len k pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu. V okolí spomínanej parcely sa nenachádzajú žiadne pozemky, ktoré by boli vo vlastníctve iných osôb. Z rozhodnutia žalovaného podľa názoru žalobcu nevyplýva, komu majú byť pozemky sprístupňované. PS má vo vlastníctve pozemky, ku ktorým nevedie cesta na parcele nového stavu č. 2398 a ktoré nie je možné sprístupniť touto cestou, keďže sa nachádzajú na inej strane katastrálneho územia a preto žalovanému nebol zrejmé ani priamy faktický záujem PS na podaní námietky, resp. na sprístupnení pozemkov všetkým vlastníkom na miestach, kde žiadne pozemky nevlastní. Tvrdil, že nijakým spôsobom neboli dotknuté práva ani právom chránené záujmy PS, keďže tu neexistoval žiadny jeho priamy faktický záujem. Na podporu tohto názoru žalobca poukázal na námietku podanú pôvodným vlastníkom pozemkov - Rímskokatolíckou cirkvou, Biskupstvom Banská dňa 9.10.2008. RKC vo svojej námietke nesúhlasila s bodom 31 zásad pre umiestnenie nových pozemkov, ktorá upravuje prechod parcely nového stavu č. 2398, na ktorej sa nachádza cesta, do vlastníctva obce, čo dôvodila opätovne neexistenciou iných vlastníkov v okolí cesty a tým, že po oboch stranách parcely sa nachádzajú lesné pozemky, ktoré boli vo vlastníctve RKC. Námietke RKC pritom úrad vyhovel, čo vyjadril v elektronickej (mailovej) komunikácii s RKC dňa 19.11.2008, z ktorej vyplynulo, že úrad navrhol ponechanie cesty vo vlastníctve RKC.

Žalobca zdôrazil, že vlastnícke právo je jedným zo základných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a jeho obmedzenie vyčlenením parcely nového stavu č. 2398 z vlastníctva žalobcu do vlastníctva obce je fakticky vyvlastnením. Vyvlastnenie však možno realizovať len v nevyhnutnej miere, vo verejnom záujme, na základe zákona a za primeranú náhradu. V zmysle právnej teórie je verejným záujmom dôležitý záujem štátu realizovaný pri výkone verejnej moci, ktorý prevažuje nad oprávneným záujmom fyzickej osoby, prináša majetkový prospech alebo iný prospech ostatným fyzickým osobám alebo mnohým z nich a bez jeho realizácie by mohli vzniknúť rozsiahle alebo nenahradiťelné škody. Záujem PS na vyčlenení parcely nového stavu č. 2398 do vlastníctva obce nemožno podľa žalobcu považovať za verejný záujem v zmysle uvedenej definície. V tomto prípade ide podľa žalobcu len o záujem PS, ktorý nie je záujmom verejným. Žalovaný preto podľa názoru žalobcu vydaním preskúmaného rozhodnutia porušil zákon, keď vyčlenením parcely nového stavu č. 2398 konal v rozpore s Ústavou a so zákonmi a neskúmal naplnenie podmienok stanovených čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Nemožno hovoriť o vyvlastnení v nevyhnutnej miere a zdôvodňovať rozhodnutie zabezpečením prístupu k novovytvoreným pozemkom pre všetkých vlastníkov, ak nebola preukázaná existencia iných vlastníkov, ktorým by bolo potrebné zabezpečiť prístup k ich pozemkom. Jedinými existujúcimi pozemkami, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobcu a v blízkosti ktorých sa nachádza cesta parcely nového stavu č. 2398, sú parcely nového stavu č. 2401/1 a 2401/2, ktorých celková výmera je 398 m² a ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve Ing. U. Q., Mgr. Q. P., N. C., Ing. P. M., P. P. a Ing. Q. P. Pre zabezpečenie ich prístupu k predmetným parcelám bolo nutné poukázať aj na iné možnosti postupu, ktoré nezasahujú a neobmedzujú práva iných subjektov a to aplikáciou ustanovenia § 30 ods. 1 zákona o lesoch, ktorý garantuje vstup na lesné pozemky každému. Právo na vstup na lesné pozemky má každý, a to bez ohľadu na vlastníka uvedenej parcely. Zároveň pri vstupe na lesné pozemky motorovým vozidlom je nutné bez ohľadu na vlastníka lesného pozemku požiadať o udelenie výnimky príslušný lesný úrad. Právny režim vzťahujúci sa na lesné pozemky zostáva zachovaný, a to v prípade vlastníctva lesného pozemku žalobcom či obcou Slaská. Preto žalobca považoval rozhodnutie žalovaného za absolútne nelogické a nezrozumiteľné.

Ďalej žalobca poukázal na cieľ pozemkových úprav, ktorým je o.i. vytvorenie ucelených a tvarovo prijateľných pozemkov, teda sceľovanie rozdrobených pozemkov na pozemky tvoriace celok. Rozhodnutie žalovaného bolo však v rozpore s týmto cieľom, nakoľko aplikovaním stavu, ktorý vyplýva z rozhodnutia, dôjde k rozdeleniu pozemkov žalobcu a nie k ich sceľovaniu.

Žalobca uviedol, že pred vydaním rozhodnutia bolo zo strany žalovaného nutné posúdiť, aké bude finančné zaťaženie obce pri údržbe uvedenej cesty a zároveň posúdiť, či bude takáto náhrada primeranou. Podľa žalobcu nebolo preukázané, že by bolo v záujme obyvateľov obce Slaská, aby sa uvedená lesná cesta stala majetkom obce a aby obec musela zo svojho rozpočtu každoročne vyčleňovať

finančné prostriedky slúžiace na údržbu lesnej cesty. Zároveň zdôraznil, že cesta je v najväčšej miere využívaná žalobcom a teda nie obcou Slaská, ani jej obyvateľmi. Údržba lesnej cesty žalobcom a teda aj ponechanie tejto parcely v jeho vlastníctve, by pre obec Slaská bolo výhodnejšou alternatívou.

Žalobca spochybňoval i dodržanie jeho procesných práv v správnom konaní, keď KPÚ rozhodol bez toho, aby žalobcovi umožnil vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia ešte pred jeho vydaním (§ 33 ods. 2 SP). V tejto súvislosti žalobca poukázal i na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 68/1998, v zmysle ktorého, ak účastník správneho konania nebol vypočutý ku skutočnostiam tvoriacim predmet správneho konania a správny orgán ani inými dôkazmi nezistil skutočný stav veci, je to dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný sa vyporiadal s pochybením KPÚ pri vydávaní rozhodnutia tak, že uviedol, že nejde o porušenie procesných práv žalobcu, avšak rozhodnutie bolo vydané bez umožnenia žalobcovi vyjadriť sa a zasahuje do jeho práv a právom chránených záujmov, teda je nezákonné a už aj pozbavenie procesných práv účastníka konania je samo osebe dôvodom na jeho zrušenie. Zároveň poukázal na lehoty určené SP na vydanie rozhodnutia, ktoré neboli dodržané. Okrem uvedeného žalobca vytýkal žalovaného i nedostatočné odôvodnenie a nevysporiadanie sa s odvolacími dôvodmi žalobcu, ktoré spôsobujú nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalovaného a účastníka konania PS k odvolaniu žalobcu

A/

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a ktoré by odôvodňovali zmenu, či zrušenie rozsudku krajského súdu. Žalobca v odvolaní okrem iného tvrdil, že žalovaný v rozpore so samotným zákonom č. 330/1991 Zb. neskúmal naplnenie potreby verejného záujmu pri vyhovení námietke, ďalej že rozhodol v rozpore so základnými zásadami pre umiestnenie nových pozemkov, neskúmal pri tom skutkový stav veci a následne vec nesprávne právne posúdil, nedostatočne zistil a preukázal skutočný stav veci, ani sa nezaoberal tvrdeniami žalobcu a nezaujal k nim stanovisko, výsledkom čoho mala byť podľa žalobcu nepreskúmateľnosť a absolútna nezrozumiteľnosť rozhodnutia, ktoré zasahuje do práv a právom chránených záujmov žalobcu v neprimeranej miere. Podľa žalovaného tieto, ani ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca v odvolaní uviedol nemožno považovať za nové, keďže v prejednávanej veci boli už žalobcom uplatnené a žalovaný sa k nim už vyjadril.

K priebehu súdneho konania a k rozsudku krajského súdu vyjadril názor, že konajúci senát v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p. dostatočne preskúmal a posúdil zistený skutkový stav, všetky relevantné dôkazy, ako aj právnu stránku sporu a vydal rozsudok v súlade so všetkými hmotnoprávnymi, ako aj procesnými normami.

B/

Účastník konania PS sa tiež stotožnil s rozsudkom krajského súdu a navrhol ho potvrdiť ako vecne správny.

K odvolacej námietke žalobcu, že obmedzenie jeho vlastníckeho práva vyčlenením parcely č. 2398 ako spoločného zariadenia a opatrenia do vlastníctva Obce Slaská a zriadenie vecného bremena v prospech vlastníkov parciel č. 2401/1 a č. 2401/2 nebol jediným spôsobom, ktorý by umožnil prístup k predmetným parcelám, poukazujúc pritom na § 30 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, v zmysle ktorého má každý právo vstupovať na lesné pozemky, účastník konania poukázal jednak na základný cieľ pozemkových úprav, ktorým je garancia sprístupnenia všetkých nových pozemkov a jednak na schválené zásady pre umiestnenie nových pozemkov.

Účastník k parc. č. 2398 uviedol, že ide o pozemok, na ktorom je umiestnená cestná komunikácia - spevnená lesná cesta a poukázal na § 12 ods. 4 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb., v zmysle ktorého predmetná parcela tvoriaca cestnú komunikáciu je spoločným zariadením, ktoré slúži vlastníkom pozemkov v obvode pozemkových úprav na sprístupnenie k nim a preto podľa § 11 ods. 19 tohto zákona má byť priznaná do vlastníctva obce. Dodal, že uvedené obdobie platí aj podľa návrhu ZUNP, v rámci ktorých sa upravili a vyriešili spoločné a verejné zariadenia a opatrenia, ktoré slúžia obyvateľom obce riešeného územia a vlastníkom pozemkov v obvode pozemkových úprav. Zdôraznil, že zásady boli schválené (svoj súhlas prejavili vlastníci 77,80% výmery pozemkov) a ako také sú záväzné a sú súčasťou definitívneho projektu pozemkových úprav.

Účastník konania nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že cesta vedie len k pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, pretože je zrejmé, že hlavná cesta, ktorá sa nachádza na parcele nového stavu č. 2398 je len časťou hlavnej cesty HC-1 vedúcej cez k.ú. X. a k.ú. O. do k.ú. O.. V žiadnom prípade teda nejde o cestu vedúcu len k pozemkom žalobcu, nakoľko predmetnú cestu využívajú viacerí občania, nielen obyvatelia obce Slaská, na sprístupnenie k svojim novovytvoreným pozemkom.

Vo vzťahu k parcele nového stavu č. 2400 a k zriadeniu vecného bremena práva prechodu cez uvedenú parcelu účastník konania uviedol, že novonavrhovaná parcela č. 2400 bola podľa projektu pozemkových úprav vo vlastníctve žalobcu. Na uvedenej parcele sa však nachádza chata a stavba č. 20 - poľovnícka chatka v podielovom spoluvlastníctve viacerých fyzických osôb. Správny orgán svojím rozhodnutím nariadil zriadiť vecné bremeno vo forme práva prechodu cez parcelu nového stavu č. 2400 v znení „právo prechodu v prospech vlastníkov parciel č. 2401/1 a č. 2401/2 v zmysle § 11 ods. 12 zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov“. Podľa PS bolo zriadenie vecného bremena cez novovytvorenú parcelu č. 2400 v súlade so zákonom a prijatými zásadami pozemkových úprav a to s ohľadom na hlavný účel pozemkových úprav vyplývajúci z ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. (racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka, ako aj s ohľadom na jeden z nosných cieľov pozemkových úprav, ktorým je o.i. garantované sprístupnenie všetkých nových pozemkov. Dôvodom pre zriadenie vecného bremena s uvedeným obsahom bola predovšetkým skutočnosť, že prístup k predmetným stavbám nebolo možné zabezpečiť iným spôsobom, resp. po inej ceste. Predmetné stavby sa nachádzajú totiž na mieste, ktoré je zo všetkých strán obklopené lesným pozemkom tvoriacim novovytvorenú parcelu č. 2400 vo vlastníctve žalobcu. Účastník konania zdôrazňoval aj praktickú stránku veci v tom zmysle, že uvedená lesná cesta - zväžnica predstavuje od hlavnej cesty cca 150 m dlhý úsek a pokiaľ by správny orgán nezriadil vecné bremeno, situácia by sa značne komplikovala a bolo by absolútne nezmyselné a najmä nepraktické, aby bol prístup k predmetným nehnuteľnostiam zabezpečený iba v zmysle zákona o lesoch, a to právom vstupu na lesné pozemky, napriek tomu, že prístup k nehnuteľnostiam bol zabezpečený už od nepamäti po existujúcej lesnej ceste.

Na záver zdôraznil, že cieľom napadnutého rozhodnutia nebolo poškodiť vlastnícke právo žalobcu, či obmedziť ho nad nevyhnutnú mieru. Avšak vo veci bolo nepochybné, že lesná cesta je v zmysle § 3 ods. 1 písm. e/ zákona č. 326/2005 Z.z. lesný pozemok, ktorý má slúžiť na plnenie funkcií lesa. Uvedené obmedzenie lesného pozemku za účelom prístupu k nehnuteľnostiam je len v nevyhnutnej miere a použije sa len nevyhnutne potrebná výmera uvedeného lesného pozemku. Takýto stav žiadnym spôsobom nenaruší celistvosť lesa, neobmedzuje sa využívanie funkcií okolitého lesa, nenaruša sa lesné prostredie ani fauna a flóra.

Ku žalobcom tvrdenému odňatiu práv v správnom konaní účastník konania uviedol, že správny orgán práva žalobcu neporušil, dal mu možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia ku všetkým skutočnostiam súvisiacim so získavaním podkladov pre rozhodnutie, zo spisu tiež vyplynulo, že správny orgán na každom stupni žalobcovi doručil každé jedno rozhodnutie, teda že podklady, z ktorých správny orgán pri svojom rozhodnutí vychádzal, boli v čase pred vydaním rozhodnutia žalobcovi známe.

IV.

Rozhodnutia a postup správnych orgánov

Na základe uznesenia Vlády SR č. 526/1995 zo dňa 11.7.1995, v ktorom sa ukladá povinnosť vypracovať vo vybraných katastrálnych územiach v dosahu ZSNP a.s., Žiar nad Hronom, projekty pozemkových úprav, vtedajší Pozemkový úrad v Žiari nad Hronom v zmysle § 7 zákona č. 30/1991 Zb. nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v k.ú. X.. Rozhodnutím č. 828/1996-PU zo dňa 14.6.1996 nariadil z dôvodu obnovenia alebo zlepšenia funkcie ekologickej stability v územnom systéme podľa § 8 ods. 2 pozemkové úpravy.

Po schválení úvodných podkladov podľa § 10 zákona č. 330/1991 Zb. rozhodnutím č. 2004/00093/62 a dohodnutých zásad pre umiestnenie nových pozemkov (ďalej len „ZUNP“) podľa § 11 ods. 18 zákona, úrad zadal vypracovanie projektu pozemkových úprav. Návrh ZUNP bol prerokovaný so združením účastníkov pozemkových úprav dňa 26.8.2008 a následne boli zásady zverejnené v dňoch 22.9.2008 až 7.10.2008 na úradnej tabuli v obci Slaská. Naplnením podmienky v zmysle § 11 ods. 23 zákona č. 330/1991 Zb. o dosiahnutí požadovaného súhlasu účastníkov pozemkových úprav vlastniacich aspoň 2/3 výmery pozemkov, na ktorých boli nariadené pozemkové úpravy, úrad protokolom zo dňa 18.12.2008 vyhlásil ZUNP za platné.

Po vypracovaní projektu pozemkových úprav úrad v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. doručil tento združeniu účastníkov dňa 31.5.2010, zverejnil ho v obci Slaská v dňoch 1.6.2010 až 1.7.2010 a doručil každému účastníkovi konania výpis z rozdeľovacieho plánu pozostávajúci z výpisu návrhu nového usporiadania pozemkov v obvode pozemkových úprav a z návrhu grafického zobrazenia umiestnenia nových pozemkov s poučením o možnosti podať námietku v zákonom stanovenej lehote.

Námietku týkajúcu sa lesnej cesty na parc. nového stavu č. 2398 vznieslo PS. O námietke rozhodol KPÚ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 2010/00351-2 zo dňa 27.9.2010 tak, že námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. V odvolacom konaní žalovaný dospel k záveru o dôvodnosti opravného prostriedku a rozhodnutím č. 11823-1/2010-430 zo dňa 20.12.2010 rozhodnutie KPÚ v Banskej Bystrici zo dňa 27.9.2010 zrušilo a vrátilo mu na ďalšie konanie.

V novom konaní KPÚ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 210/00351-2 zo dňa 10.3.2011 vyhovel námietke podanej PS výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu projektu pozemkových úprav v k.ú. X. a uložil úradu v Žiari nad Hronom zabezpečiť vykonanie zmeny projektu pozemkových úprav tak, že parcela RNS č. 2398 sa vyčlení ako spoločné zariadenie a opatrenie do vlastníctva obce s tým, že sa upraví jej navrhovaná šírka, čím sa zmení jej výmera z 31.206 m² na cca 16.000 m². Na spoločné zariadenie a opatrenie na parcelu č. 2398 sa malo v zmysle schválených ZUNP prednostne využiť vlastníctvo štátu a obce, čím sa mal minimalizovať dopad na vlastníctvo žalobcu.

Proti tomuto rozhodnutiu KPÚ v Banskej Bystrici podal odvolanie žalobca. V odvolacom konaní žalovaný v tomto konaní preskúmaným rozhodnutím č. 2404/2011-430 zo dňa 11.7.2011 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie KPÚ v Banskej Bystrici č. 201000351-2 zo dňa 10.3.2011 potvrdil.

Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí konštatoval, že pozemkové úpravy zabezpečujú dodržanie nosného princípu a cieľa, ktorý má na zreteli zákon č. 330/1991 Zb. Poukázal na dodržanie princípu spoluúčasti každého účastníka konania znášať potrebu pozemkov na spoločné zariadenia a opatrenia podľa pomeru ich nárokov na vyrovnanie k výmere všetkých pozemkov v obvode pozemkových úprav, obsiahnutého v § 11 ods. 8 zákona č. 330/1991, ako aj na potrebu a nevyhnutnosť využitia súčasných a zriaďovania nových zariadení a opatrení slúžiacich verejným alebo spoločným hospodárskym záujmom všetkých účastníkov konania. Dôvodil, že parcela č. 2398 s vybudovanou cestou tvorí prístupovú komunikáciu k parcele č. 2401/1 a 2401/2, nakoľko na príslušnom pozemku sa nachádza poľovnícka chata so súpisným č. 20. K argumentácii odvolateľa (v tomto konaní žalobcu) o tom, že pozemky, ku ktorým umožňuje prístup cesta na parcele č. 2398 boli výlučne vo vlastníctve odvolateľa uviedol, že táto

je irelevantnou, pretože cesta zabezpečuje prístup k príslušným pozemkom, pod ktorými je treba rozumieť i vzdialenejšie pozemky, ak právo prechodu je potrebné zabezpečiť cez viacero pozemkov tak, aby vlastník stavby alebo pozemku mal prístup k svojim nehnuteľnostiam. Odvolací orgán sa nestotožnil ani s argumentáciou odvolateľa o porušení jeho procesných práv, keďže mu podklady, z ktorých správny orgán vychádzal, boli ako účastníkovi konania známe už pri rozhodovaní vo veci odvolania PS voči rozhodnutiu č. 11823-1/2010-430 zo dňa 20.12.2010.

V.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1, § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 18. februára 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení rozhodnutia KPÚ v Banskej Bystrici č. 210/00351-2 zo dňa 10.3.2011 o vyhovení námietke účastníka konania PS, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd sa riadne zaoberal námietkami žalobcu a pokiaľ dospel k záveru, že preskúmané správne rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a dôvody žaloby neboli relevantné, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného potvrdil, keď vzhľadom na spoľahlivo zistený skutkový stav veci v správnom konaní považoval postup žalovaného, ako aj jeho rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, považovať za správne. V postupe krajského súdu nezistil odvolací súd žiadne pochybenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka.

Podľa § 11 ods. 18 a 19 zákona č. 330/1991 Zb. obvodný pozemkový úrad prerokuje s vlastníkom jeho návrhy a požiadavky na určenie nových pozemkov. Podľa výsledkov prerokovaných pravidiel uvedených v odsekoch 2 a 3 a podľa schválených všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvodě pozemkových úprav a miestnych podmienok obvodný pozemkový úrad dohodne so združením účastníkov zásady na umiestnenie nových pozemkov.

Vlastníctvo k pozemkom, na ktorých sú umiestnené spoločné zariadenia a opatrenia, okrem pozemkov uvedených v odseku 21, nadobudne obec, v ktorej obvodě sa pozemky nachádzajú, za náhradu. Za náhradu sa považuje aj vecné plnenie vo forme správy a údržby spoločných zariadení a opatrení.

Podľa § 11 ods. 23 zákona č. 330/1991 Zb. zásady na umiestnenie nových pozemkov sú platné, ak s nimi súhlasia účastníci, ktorí vlastnia najmenej dve tretiny výmery pozemkov, na ktorých sú povolené alebo nariadené pozemkové úpravy. Zásady sa zverejnia verejnou vyhláškou a doručia známym

vlastníkom do vlastných rúk. Za súhlas sa považuje aj to, ak vlastník nepodá námietku alebo námietka je neopodstatnená.

Podľa § 12 ods. 4 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. spoločné zariadenia a opatrenia, ktoré slúžia vlastníkom pozemkov v obvode pozemkových úprav, sú cestné komunikácie (poľné cesty a lesné cesty) slúžiace na sprístupnenie pozemkov a súvisiace stavby (mosty, priepusty, železničné priecestia a pod.).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného vyplynulo, že žalobca sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného tvrdiac, že toto zasahuje do jeho práv v rozpore so zákonom a v konaní mu predchádzajúcim neboli dodržané všetky jeho procesné práva.

V konaní o pozemkových úpravách v k.ú. obce X. boli v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami schválené zásady pre umiestnenie nových pozemkov (ZUNP). Schválené boli súhlasom vlastníkov 77,80% výmery pozemkov, teda viac ako 2/3 zákonom požadovanou väčšinou. Takto riadne a v súlade so zákonom schválené ZUNP sú súčasťou projektu pozemkových úprav a po schválení sú záväzné.

V zmysle bodu č. 31 schválených ZUNP pozemkov, na ktorom sú umiestnené spoločné zariadenia a opatrenia, sú vo vlastníctve obce. Opatrenia spoločného zariadenia a to hlavnej cesty HC-1 sa v rámci zásad pre umiestnenie nových pozemkov vyriešili nasledovným tak, že zastavané územie obce Slaská - lesné komplexy v doline Slaského potoka - bude vyčlenená do vlastníctva obce Slaská s využitím výmery pôvodných neknihovaných parciel, lesné pozemky v doline Slaského potoka v k.ú. O. budú vyčlenené do vlastníctva obce Slaská s využitím výmery pôvodných neknihovaných parciel a k.ú. O. - k.ú. O. cez lesné komplexy bude riešený ako príspevok s prevedením na obec Slaská. Táto časť (k.ú. O. - k.ú. O.) bola teda podľa projektu pozemkových úprav novo navrhovanou parcelou č. 2398, ktorá mala byť riešená ako príspevok s prevedením na obec za náhradu. Náhradou za prevedenie pozemku na obec má byť vecné plnenie vo forme správy a údržby predmetnej hlavnej cesty.

Nespochybniteľným faktom ostáva aj skutočnosť, že parcela nového stavu č. 2398 s vybudovanou cestou tvorí prístupovú komunikáciu k parcele RNS č. 2401/1 s výmerou 332 m² s druhom pozemku zastavaná plocha a nádvorie a k parcele RNS č. 2401/2 s výmerou 66 m² s druhom pozemku zastavaná plocha a nádvorie. Na druhom pozemku sa nachádza poľovnícka chatka so súp. č. 20. Tieto nehnuteľnosti sú v spoluvlastníctve fyzických osôb evidovaných na LV č. XX k.ú. X..

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo nesporným, že v predmetnej lesnej ceste ide o spoločné zariadenie slúžiace všetkým vlastníkom v obvode pozemkových úprav v zmysle § 12 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. Zároveň v súlade s riadne schválenými a teda platnými a záväznými ZUNP, ako aj v súlade s ustanovením § 11 ods. 19 zákona č. 330/1991 Zb. sa malo vlastníctvo k takémuto zariadeniu previesť na obec. Náhradou za uvedené prevedenie vlastníckeho práva (resp. obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu) bolo vecné plnenie obce Slaská - a to správa a údržba uvedenej cesty.

Nemožno preto dať za pravdu žalobcovi, že došlo de facto k vyvlastneniu jeho pozemku bez náhrady a v rozpore so zákonmi i ústavou. Ako to vyplynulo z vyššie uvedených skutočností, vlastnícke právo žalobcu bolo v súlade so zákonom č. 330/1991 Zb., ako aj s riadne schválenými a pre všetkých účastníkov pozemkových úprav záväznými ZUNP, dotknuté len do tej miery, že časť pozemku v jeho vlastníctve bola ako spoločné zariadenie vyčlenená do vlastníctva obce. Nebolo pravdou tvrdenie žalobcu, že sa tak stalo bez náhrady, nakoľko náhradou v tomto prípade bola práve povinnosť obce spravovať a udržiavať uvedenú lesnú cestu slúžiaciu nielen žalobcovi, ale aj ďalším osobám s vlastníctvom nehnuteľností nachádzajúcich sa v oblasti pozemkových úprav.

V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa e-mailovej komunikácie úradu s RKC o nesúhlase RKC s bodom 31 ZUNP, odvolací súd zdôrazňuje, že RKC už nie je účastníkom konania, nebolo vydané rozhodnutie o údajnej námietke a ZUNP boli riadne schválené tak, ako to bolo uvedené vyššie - teda že spokojné zariadenia (lesné cesty) budú prevedené do vlastníctva obce.

Žalobcom navrhovaná aplikácia ustanovení zákona o lesoch v danom prípade neprichádzala do úvahy práve vzhľadom na znenie zákona č. 330/1991 Zb. a na riadne schválené ZUNP, podľa ktorých sa spoločné zariadenie prevedie za náhradu do vlastníctva obce. ZUNP ani zákon v tomto prípade nepripustili alternatívny postup, napr. aplikáciu zákona o lesoch, ale výslovne upravili postup, ktorý bol v danej veci aj dodržaný.

K námietke žalobcu o porušení jeho procesných práv spočívajúcom v tom, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia pred vydaním rozhodnutia KPÚ, odvolací súd uvádza, že správny orgán žalobcovi doručil každé rozhodnutie nachádzajúce sa v spisovom materiáli žalovaného, žalobca mal k dispozícii návrh projektu a bol oboznámený aj so ZUNP, teda v čase rozhodovania KPÚ mal k dispozícii všetky podklady, z ktorých správny orgán pri svojom rozhodnutí vychádzal.

Odvolací súd dal sčasti za pravdu žalobcovi o nedodržaní lehôt na vydanie rozhodnutie v zmysle § 49 SP, zároveň však treba zdôrazniť, že ide len o lehotu poriadkovú, s ktorej nedodržaním zákon nespája žiadne právne dôsledky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval odvolacie dôvody žalobcu, ktoré boli totožné s dôvodmi žaloby, za relevantné a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol v tomto konaní úspešný. Žalovanému ani účastníkovi konania PS zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.